

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

1. LISTOPAD 2014

1/XX

Rozhovor s
Tomášem Feřtekem

5

Rozbor
vítězné eseje

11

Experience
VIMUN!

14

Slabá místa českého školství

www.huffingtonpost.com

České školství od sametové revoluce dozajista prošlo mnohými změnami, ale stále se potýká s množstvím problémů, z nichž nejzávažnějším je nedostatek financí. Téma školství se bezprostředně dotýká každého z nás a bude nás provázet i prvním přípravným setkáním Pražského studentského summitu.

Problematika vzdělávání se dotýká každého člena společnosti. Ať už sám studuje na střední škole či univerzitě, ať připravuje své ratolesti na vzdělávací proces, či se jen musí střetávat

s těmi, jež školství připravuje na život. Účelem vzdělání je studentovi vštípit správné hodnoty, návyky, naučit ho základní věci, které by měl každý občan znát. V posledním bodě ale školství často pokul-

hává. Nejčastějšími důvody jsou kromě již zmíněného podfinancování třeba i nedostatečná kvalita učitelů a neflexibilní studijní plány.

ČESKÉ ŠKOLY V PROMĚNÁCH

Do roku 1989 probíhal v Československu vývoj pochopitelně v mnohém odlišný od zemí západní Evropy. Školství v totalitním režimu má za úkol vychovávat další generaci „poslušných občanů“.

Výuka předmětů jako kupříkladu dějepis byla spíše primárním zdrojem propagandy nežli prostředkem k poznávání dějin a od studia jazyků byli žáci odrazováni. Dětem byla od malička vštěpována ideologie a už ve školních lavicích jsou odchyťováni možní „narušitelé“. Jak podle chování, tak i podle rodinného zázemí. Pokud byl někdo dítětem emigranta, bylo mu někdy vzdělání vyššího stupně zcela odepřeno.

Po sametové revoluci bylo hlavním úkolem českého školství napravit škody napáchané za uplynulých 40 let a přiblížit se západnímu vzoru. Jedná se o procesy depolitizace, demonopolizace a decentralizace (posílení autonomie v administrativní i ekonomické oblasti). Také něco dnes tak samozřejmého, jako je svoboda žáků a jejich rodičů ve výběru vzdělávacího zařízení, bylo v České republice až porevoluční novinkou.

» pokračování na str. 4

Do podoby vzdělávání by měli mluvit i studenti

www.publicon.cz

Se spoluzakladatelem společnosti EDUin Tomášem Feřtekem o současné podobě školství, celoplošných srovnávacích testech a krocích k efektivnějšímu vzdělávání. Sám Feřtek mě o tom, že do českého školství opravdu vidí, přesvědčil hned poté, co vyzpovídal ve stejné oblasti i on mě. Podobné otázky by si totiž podle něj měli pokládat především sami studenti.

Jste spoluzakladatelem projektu eduin.cz. Čemu se projekt věnuje a v čem je podle vás unikátní?

Originalita spočívá v tom, že je to služba, která tady chyběla. Když se novinář potřeboval před pár lety informovat o nějakém vzdělávacím tématu, tak se mohl zeptat na ministerstvu, nebo mohl zavolat na odbory, které mu nedaly žádnou zásadní odpověď. My se snažíme přinášet informace o vzdělávání, dáváme novinářům kontakty na odborníky. Myslím si, že to je něco, co tu dříve nebylo a co výrazně zvýšilo informovanost veřejnosti o vzdělání.

TAK TO NEMŮŽE ZŮSTAT

Podívejme se nejdříve na pro-

blematiku rozdělování žáků na úrovni povinného vzdělání. Myslíte si, že diferencování dětí na této úrovni vede k efektivnějšímu vzdělávání? Narázím teď především na existenci víceletých gymnázií.

Zde je důležité rozlišovat mezi selekcí a diferenciací. Diferenciace by byla v pořádku, kdyby tedy jedna škola uměla rozlišovat mezi žáky a každého vzdělávala trochu jinak. To je to, o co bychom měli usilovat. Problém je selekce, kdy velmi brzo třídíme děti, některé už od mateřské školy, některé na prvním stupni základní školy a potom masivně po páté třídě. Rozstrkáváme populační ročník na různé školy, na

» pokračování na str. 5

Michaela Šrámková
šéfredaktorka Chronicle

Milé čtenářky, milí čtenáři,

vítejte na projektu starém dvě dekády, jehož každý ročník se ale díky vám, hlavním hybatelům všech našich setkání, odehrává v naprosto jiné podobě.

Do rukou se vám dostaly oficiální noviny Pražského studentského summitu, které informačně propojují celý projekt. Máte díky nim možnost se alespoň vzdáleně seznámit s programem jiných orgánů a Modelů, nahlédnout do témat, kterým se věnují další členové vaší delegace.

Letošní čísla novin vám nabídnou řadu zajímavých pravidelných seriálů, například „Pád komunismu v projevech“ nám představí významné projevy doprovázející pád komunistických režimů, čímž nám rubrika připomene letošní dvacáté páté výročí sametové revoluce. V prvním čísle novin najdete v rámci seriálu Broader Horizons rozhovor s Taiwankou Cindy Lin, studentkou politologie a ekonomie na Univerzitě Karlově, která se s námi podělila o vzhled do dění v její rodné zemi. Společně jsme rozebírali především environmentální problémy trápící tento ostrov v jihovýchodní Asii.

Navázat kontakt s vrstevníky ze zahraničí je jeden ze způsobů, jak se pro nás mohou stát témata probíraná na Summitu mnohem autentičtější. Protože i když je Summit ve své podstatě jen hra, simulace, kde můžete zkoušet, bořit a měnit vše, co se vám líbí, je nadále vše silně spjato s realitou.

Přeji vám, ať vás naše setkání dovedou k ujasnění vašich postojů a hodnot. Jste teď ve fázi, kdy postupně překračujete hranice a začínáte být tvůrci toho, co se děje kolem nás. Získejte představu o tom, čím chcete být, ale i o tom, čím být nechcete.

Hosté I. workshopu

www.ceskatelevize.cz

PETR FISCHER

Při studiu na Filozofické fakultě UK začal pracovat v Lidových novinách. Dále působil v českém vysílání BBC jako politický analytik. Vedl kulturní rubriku Hospodářských novin a později tutéž rubriku v České televizi. Publikuje také v časopise Respekt a A2. V současnosti pracuje jako analytik Hospodářských novin.

ceskapozice.lidovky.cz

DANIEL MŮNICH

Vystudoval Fakultu elektrotechnickou na ČVUT, získal doktorát v oboru ekonomie na Univerzitě Karlově. Akademicky působí v doktorském programu CERGE-EI a dlouhodobě se zabývá problematikou ekonomie trhu práce, školství a výzkumu. Působil také jako expert či poradce v rámci projektů Evropské unie, Mezinárodního měnového fondu, OECD, Světové banky a řady národních institucí.

www.prumysl.cz

ONDŘEJ ŠTEFL

Absolvoval Matematicko-fyzikální fakultu UK a je držitelem titulu kandidáta věd ze sociologie. V roce 1990 zakládal První obnovené reálné gymnázium (PORG). Nyní působí jako ředitel společnosti Scio, která se významně podílí na přijímacím řízení na vysoké a střední školy.

www.ceskatelevize.cz

STANISLAV ŠTECH

Absolvoval Filozofickou fakultu UK. Vyučuje psychologii na Pedagogické fakultě UK. V letech 2003 až 2014 byl prorektorem pro rozvoj Univerzity Karlovy. Od března 2014 působí v týmu poradců premiéra Bohuslava Sobotky jako poradce pro oblast sociálních věcí, vědy a výzkumu, školství, zdravotnictví a rovných příležitostí.

www.piaac.cz

JANA STRAKOVÁ

Vystudovala Matematicko-fyzikální fakultu UK. Je spoluzakladatelkou Prvního obnoveného reálného gymnázia (PORG). Koordinovala řadu mezinárodních výzkumů v oblasti měření výsledků vzdělávání, nejprve ve Výzkumném ústavu pedagogickém, později v Ústavu pro informace ve vzdělávání v Praze. Je členkou Institutu pro sociální a ekonomické analýzy (ISEA). V současnosti působí v Ústavu výzkumu a rozvoje vzdělávání při Pedagogické fakultě UK.

NOVINY CHRONICLE PROSTOR I PRO VÁS

Zajímáte se delší dobu o nějaké aktuální téma a víte, že byste o něm dokázali napsat z nové perspektivy? Chtěli byste se podělit o své názory s ostatními? Víte, že dokážete mnohem lépe vyjádřit své myšlenky písemně než ve slovní přestřelce? Publikujte v novinách Chronicle. Pište nám náměty svých článků na chronicle@amo.cz.

Úhel pohledu

1. Máme za sebou komunální a senátní volby, což pro jednotlivé politické strany znamená vysoké nárazové výdaje. Jaká rizika podle vás tyto nákladné předvolební kampaně skýtají? Jste zastánci regulací politických kampaní?

2. Srovnajte vývoj demokracie ve státech USA a Indonésie, které patří mezi jedny z největších demokratických států, co se počtu obyvatel týče. Jaké prvky nefunkčnosti demokracie se v těchto státech vyskytují a jaká opatření vůči nim by podle vás byla vhodná?

Jan Čamaj
Model OSN

1) Nahlíženo na financování politických kampaní z ekonomického hlediska, nepochybně se jedná o investici s malou mírou výnosnosti. I přestože si část výdajů hradí strana sama, většina je financována z darů. Čím větší je kampaň, tím více je strana závislá na sponzorech. Zvyšuje se možnost korupce a také riziko dopadu na finance občanů. Nejsem proti politickým kampaním ani pro jejich přímou regulaci zastropováním výdajů či omezením reklamy, ale spíše pro větší transparentnost v jejich financování.

2) Elity – pro USA velký ekonomický problém, způsobující zdánlivou transformaci na oligarchii, v Indonésii problém politický a hluboce zakořeněný. Ne sice do takové míry jako za vlády prezidentů Suharta a Sukarna, ale přeci. Tento problém se však zlepšuje dle mého názoru více, než v USA, kde má spíše opačný trend. Ve Spojených státech je situace nastavena tak, že se nelze zcela ekonomicky a politicky odpoutat od elit, aniž by se nedostavila krize. Pro Indonésii je důležité, pokračovat ve snaze. Svítá zde naděje na funkční demokracii, přihlédneme-li například k průběhu nedávných prezidentských voleb.

Barbora Zelenková
Model OSN

1) Předvolební kampaň je určitě důležitou součástí existence a úspěchu politických stran a hnutí. Skrývá se v nich ale jistá míra nebezpečí. U voleb často nerozhodují programy a hodnoty stran, nýbrž to, jak strana marketingově zvládne svoji kampaň. A nakonec vyhraje ta, která nabídne líbivé a populistické sliby, které ovšem není vždy schopna splnit. V neposlední řadě zde hrají roli finance. Strana s více prostředky si může dovolit lepší kampaň od reklamní agentury. Nejrozumnější by asi bylo stanovit přesná pravidla pro kampaně jako například strop pro výdaje a transparentnost.

2) Indonésie byla po mnoho let za režimu generála Suharta nedemokratickou zemí. V současnosti se však podle Human Development Index standard života, zdraví a vzdělání mezi lety 1995 a 2006 zvýšil o 10 %, což je v porovnání s ostatními zeměmi v regionu velmi dobrý výsledek. Indonésie má před sebou ale ještě dlouhou cestu. Na druhou stranu USA má velmi dlouhou tradici demokracie. Ovšem v poslední době se v jejich občanských svobodách začínají objevovat trhliny – například aféra s NSA. Je velmi těžké určit, kde leží hranice mezi svobodou a bezpečností, za kterou musíme vlastní svobodou platit.

Jana Fialová
Model EU

1) Bezpochyby největším rizikem volebních kampaní je způsob jejich financování. K zaplacení vysokých nákladů strany využívají nejen členské příspěvky a finanční podporu ze státního rozpočtu, ale především sponzorské dary. V souvislosti s nimi se objevuje riziko korupce nebo klientelismu, jinými slovy řečeno, rozhodnutí šitá na míru zájmovým skupinám výměnou za sponzoring. Tento problém je umocněn nedostatkem, resp. nefunkčností kontrolních mechanismů. Z pohledu voliče proto oceňují strany, které zveřejňují zdroje svého financování na transparentních účtech, což přispívá k důvěryhodnosti strany jako takové.

2) Demokracie ve Spojených státech má dlouhou tradici a již od počátku je založena na systému vzájemných brzd a rovnováh při dělení moci. V poslední době se však snižuje moc státních institucí, které mají zaručovat demokratický vývoj, na úkor posílení vlivu médií, think tanků a lobbistických organizací. Oproti tomu v Indonésii je demokracie poměrně mladá. Hlavní problém vidím v tom, že velký vliv ve státě mají stále lidé napojení na bývalý režim diktátora Suharta. Příkladem mohou být letošní prezidentské volby, v jejichž druhém kole získal Suhartův blízký spolupracovník Subianto 47 % hlasů.

OBSAH

- 2 Hosté I. workshopu
- 3 Úhel pohledu
- 4 Téma vydání:
Slabá místa českého školství

Soft skills:
První dojem – věda i umění

- 5 Rozhovor:
Tomáš Feřtek

Představujeme:
Minisimulace

- 6 Model OSN

- 9 Model NATO

- 10 Model EU

Doporučujeme:
akce, film, literatura

- 11 Rozbor nejlepší eseje
Modelu OSN

- 12 Pád komunismu v projevech:
Strhněte tu zeď!

- 13 Téma Rady bezpečnosti:
Damoklův meč nad UNSC?

Summit Alumni:
Jakub Hejsek

- 14 Experience VIMUN!

Broader Horizons:
No Bins in Taiwan

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktor: Michaela Šrámková, tel.: 728 005 323, e-mail: chronicle@amo.cz; redakce: Bára Bečvářová, Tereza Haniaková, Vendula Kotyzová, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michal Zikmund; fotografie: Adriana Abu Zummar, Tereza Haniaková, Karel Havlík, Eva Prudilová; technická spolupráce: Michal Long. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Slabá místa českého školství

» pokračování ze str. 1

Dalším důležitým milníkem českého školství byl rok 1996, kdy Česká republika podala žádost o vstup do EU a musela se přizpůsobit školství evropským standardům, díky čemuž byla významně posílena výuka jazyků, zavedeny byly vyšší odborné školy, byla zrušena velká část učilišť a značné množství studentů přešlo na gymnázia.

Kvůli dramatickému úbytku studentů na učilištích, a naopak přírůstku na gymnáziích se začal zvětšovat rozdíl mezi úrovní maturit na různých školách a maturitní zkouška tak ztrácela váhu. Jednou z hlavních idejí zavedení státní maturity bylo zvýšení její prestiže a naděje, že i vysoké školy budou přihlížet k jejímu výsledku a zohledňovat jej v přijímacím řízení, což se neděje. Kvůli tomu byl po

turitní zkouškou, byly nejdříve zavedeny dvě úrovně státní maturity. Tento koncept ale nebyl vyhovující a zkouška byla poté sjednocena na nižší úroveň.

HLAVNÍ PŘEKÁŽKY? FINANCE A KVALITA VYUČUJÍCÍCH.

Kromě stále se měnícího systémového nastavení, které navíc ještě stále není ideální a jedná se spíše o experimenty, co bude fungovat, je jedním z největších problémů českého školství jednoznačně nedostatek financí. A to i přestože v roce 2012 šlo na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy 138 mld. Kč, tedy skoro desetina státního rozpočtu.

Problém je i s kvalitou vyučujících – kvůli nízkému platovému ohodnocení i celkovému pohledu české veřejnosti není učitelské povolání mezi úspěšnými a schopnými mladými lidmi atraktivní a ve školství tak často skončí ti, kteří se „jinam nedostali“. Platový systém navíc přihlíží k odučeným rokům, nikoliv ke kvalitě a připravenosti vyučujícího.

Obsah výuky a nedostatečné hodinové dotace se MŠMT snaží řešit

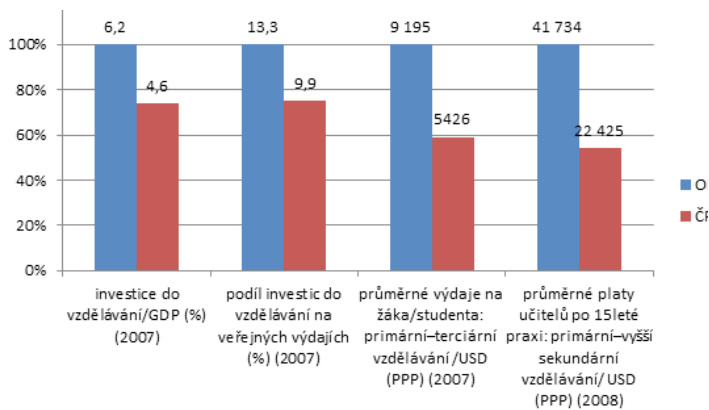
novými studijními plány a rozvoje výuky programy. Letošní maturanti jsou prvními, kteří již studují podle nového plánu, jež mimo jiné obsahuje zvýšení počtu vyučovacích hodin týdně.

Studenti nenechávají řešení otázek, které se jich bezprostředně týkají, jen na politických představitelích a od konce minulé dekády se snaží i sami aktivně zapojovat do řešení problémů a prostřednictvím různých platform se pokoušejí zavést dialog s jeho představiteli.

SROVNÁNÍ SE ZAHRANIČÍM

Ve srovnání s ostatními zeměmi OECD se výsledky českých studentů pohybují kolem průměrných hodnot. Pouze ve dvou kategoriích výrazně vyčnívají. První z nich je procentuální rozdíl mužů a žen vstupujících do terciárního vzdělávání. Zatímco průměrně se jedná o 15 % ve prospěch žen, v Česku tento rozdíl činí 22 %. Druhou kategorií je nejvyšší položka rozpočtu pro terciární vzdělávání, což jsou až na Indonésii a Českou republiku vždy platy akademických pracovníků.

VENDULA KOTYZOVÁ

EXPERIMENTOVÁNÍ SE STÁTNÍ MATURITOU

Největší změnou, která střední školství potkala v posledních letech, bylo zavedení státních ma-

vleklých sporech a letech příprav zaveden koncept společné části maturitní zkoušky pro všechny školy. S ohledem na to, že i některé odborné obory jsou ukončeny ma-

SOFT SKILLS

První dojem – věda i umění

Není v lidských silách za jeden den poznat celý Summit, ale ono těch dvacet let nikam neuteče. Dnešek proto patří především neopakovatelné šanci udělat ten nejlepší první dojem na předsednictvo a kolegy z orgánu či modelu.

První workshop mnohem více než ty nadcházející tkví v mezilidské chemii jeho účastníků, a proto z něj bývá předsednictvo trochu nervózní. Sebelepší seznamovací aktivita totiž nedopadne dobře, pokud se nikdo

nebude chtít ostatním představit.

Podle sociální psycholožky Amy Cuddy si člověk formuje v svém protějšku první dojem „nadvakrát“. Za prvé si odpovídáme na otázku, jak důvěryhodná druhá osoba je a jaké jsou její úmysly. A hned poté

chceme vědět, jak moc je protějška schopna své úmysly naplnit. Na Summitu tohle platí dvojnásob, protože ve svém okolí hledáme nejenom přátele, ale i důvěryhodné spojence, na jejichž podporu se budeme moci spolehnout v budoucích jednáních.

Tohle všechno trvá jen pár vteřin. Roli hraje třeba síla našeho stisku (žádná leklá ryba, ale také nedrtit), pohled do očí (nepoulit, nezírat), úsměv a plynulost s jakou dokážeme navázat konverzaci. Cílem

není být asertivní či přespříliš sebevědomý (Jste na Summitu už po několikáté? O důvod mluvit, proč na to okolí upozornit víc než jednou.) a ani se okamžitě tvrdě prosazovat. Snažte se spíše soustředit na druhého, zapamatujte si jméno a nejenom zastupovaný stát, jak velí zlovyk mnohých účastníků Summitu, a zajímejte se. Každý odněkud přišel, každý má hodně za sebou a je rovnocenným partnerem pro debatu.

V románu Pýcha a předsudek (původně nazvaný First Impressions) hlavní hrdinka utnula výmluvy pana Darcyho s tím, že představování je záležitostí cviku, a pokud chceme být společnější, je zkrátka nutné trochu se namáhat. Svatá pravda. Na začátku to sice není lehké, ale od toho tu jsou ty výše zmíněné seznamovací hry. Tak ať vás dnes nic nedrží zpátky!

BÁRA BEČVÁŘOVÁ

Do podoby vzdělávání by měli mluvit i studenti

» pokračování ze str. 1

jedné straně na praktické a na druhé na víceletá gymnázia, a to má samozřejmě velké následky.

Měla by se tedy podle vás zrušit víceletá gymnázia?

Myslím, že je zrušit v této chvíli nelze, z politických, ale i praktických důvodů. Už jen proto, že většina politiků tam má děti, tak je samozřejmě nezruší. Vzhledem k tomu, že je to jedna z mála možností volby, kterou rodiče mají, tak ani z demokratického důvodu si nemyslím, že by rušení víceletých gymnázií bylo tou správnou cestou.

Vidíte nějaké konkrétní řešení?

Dnes má vzdělávací systém spoustu různých problémů, paradoxně skoro všechny mají jedno společné řešení, které je alespoň trochu reálné, a to je posilování kvality druhého stupně základní školy. A to z prostého důvodu - pokud je základní škola dobrá a naučí žáka totéž, a třeba i zábavněji a zajímavěji, není důvod, aby rodiče děti na víceletá gymnázia dávali. Základní školy se musí naučit odolávat tlaku víceletých gymnázií.

Dalším jevem, který je pro české školství typický, je upřednostňování kontrolní funkce hodnocení, tedy písemek a známek, na úkor hodnocení, které by žákům dávalo zpětnou vazbu, návod, jak se zlepšit. Neměl by tento typ hodnocení

ve výuce převažovat?

Myslím, že formativní hodnocení, o kterém tady mluvíte, je jedna z nejslabších stránek českého vzdělávacího systému, a to nejen na úrovni učitelů. Oni tento způsob hodnocení totiž neovládají ani ředitelé vůči učitelům a zřizovatelé vůči svým školám. Nevztahoval bych to ale přímo na písemky a známky, neboť i tyto atributy mohou ve formativním systému fungovat dobře. Jde hlavně o to, jak často zpětnou vazbu dávat a v jaké podobě.

Má podle vás smysl celoplošné testování mezi pátáky a devátáky?

Je velkou výhodou, že se tento krok podařilo odvrátit. Testování s nějakými následky pro školu je něco, co

máme z mezinárodních šetření, která naši situaci popisují jen velmi zhruba, měří jen to, co je společné pro 65 zúčastněných zemí OECD.

KROK DO BUDOUČNOSTI

Znáte projekt Česká středoškolská unie? Jakou má podle vás budoucnost?

Jedná se podle mého o strašně důležitý projekt. Poprvé se objevili studenti, kteří chtěli mluvit k problémům vzdělání. Do debaty o školství mluví leckdo a studenti vlastně velmi málo. Najednou se tady ukázali lidé, kteří mají nějaký názor a zároveň velmi profesionálně zvládli komunikaci s veřejností. Naskytl se tady ale jeden problém. Když se dostanou do věku, kdy by

Je vychýlené jedním směrem, jedná se o soustavu lobbistů. V radě není téměř nikdo, kdo by měl ke vzdělávání především expertní vztah a je mezi nimi velmi málo lidí, kteří by nebyli nějakým způsobem zainteresováni. A jmenování Václava Klause staršího jsem, stejně jako mnoho dalších, považoval za vtip. Je to člověk, který radu nemůže vést jinak než nemoderně a konzervativně. Musím však dodat, že samotný vznik Národní rady pro vzdělávání považuji za výborný nápad. Potřebujeme orgán, kde se o vzdělávání debatuje bez politického akcentu, a který navíc udržuje kontinuitu mezi měnícími se ministerstvy. Současné složení rady je však k debatě.

Jak pohlížíte na čím dál častější zařazení digitálních technologií do výuky? Nemůže tento přístup mít negativní vliv na gramotnost žáků?

Ono je celkem jedno, zda zavedeme tablety do výuky, nebo ne. Děti si je tam zavedou samy, ony se nás ptát nebudou. Je tu samozřejmě riziko, že technologii dáte dítěti do ruky příliš brzy, což ho jistým způsobem změní. S tím se ale dá bojovat. Školy by se měly hlavně soustředit na to, aby děti na prvním stupni měly živý kontakt s reálným hmatatelným světem a tím vyvážily rostoucí digitalizaci jejich životů.

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ
TEREZA HANIAKOVÁ

Václav Klaus st. je člověk, který nemůže vést Národní radu pro vzdělávání jinak než nemoderně a konzervativně

před deseti lety bylo ve světě docela populární. Prakticky všude se ukázalo, že výsledky jsou zničující pro systém. Potěšilo mě, že během dvou let, co se to u nás zkoušelo, ministerstvo uznalo, že rizika převažují. Plošné testování se změnilo na výběrová šetření, která mají probíhat každý rok k nějakému problému. Ta bych já naopak velmi podpořil. Máme totiž minimum informací o tom, jak náš vzdělávací systém vlastně funguje. Jediné výsledky

se mohli podobných věcí účastnit, přichází příprava na maturitu a jiné povinnosti. Na práci v ČSU mají tedy rok. Nicméně rozhodně by se mělo do debaty o vzdělání zapojovat co nejvíc studentů, protože oni s ní mají aktuální zkušenost.

Václav Klaus se stal předsedou Národní rady pro vzdělávání. Myslíte si, že je to krok správným směrem?

Aktuální složení rady je tristní.

Představujeme minisimulace!

Na mezinárodní scéně probíhají desítky a stovky vyjednávání. Pro plnohodnotnou simulaci v rámci Pražského studentského summitu však můžeme vybrat jen několik z nich. Letos jsme se ale rozhodli vyslyšet ty z vás, kteří by si chtěli vyzkoušet i jiné role, jiné organizace a jiná jednání. Proto vám v rámci doprovodného programu představujeme minisimulace! Počínaje druhým workshopem budeme neděli po workshopu simulovat jednání organizací, které běžně na Summitu nenajdete. Budete tak mít šanci jednat nad novými tématy z pozice různých diplomatů a poznáte delegáty napříč celým Summitem.

Místem konání bude kancelář Asociace pro mezinárodní otázky - Žitná 27,

Praha 1, 110 00. Začínat se bude v 11:00, jak dlouho se jednání protáhne, pak bude záležet především na

vás. Počítat ale můžete s koncem kolem 15:30. Jelikož budou minisimulace probíhat až v neděli, tedy den po workshopu, nabízíme mimopražským účastníkům možnost zprostředkování ubytování, aby se mohl účastnit opravdu každý. Téma jednání se vždy dozvíte s předstihem a vzhled do probíraného tématu vám poskytnou podklady zpracované přípravným týmem. Domácí příprava bude naprostou nezbytností, ale vězte, že se vám vložené úsilí bohatě vrátí.

Kapacita každé minisimulace je omezená velikostí jednacích prostor proto neváhejte a hlase se ihned po spuštění registrací. Přihlašování na

historicky první minisimulaci, která se odehraje v neděli 23. listopadu bude spuštěno v informačním systému Azbo příští pondělí 10. 11. ve 20:00.

V průběhu ročníku se můžete těšit především na vážná jednání, ale na vánočním workshopu se můžete těšit na skutečně netradiční simulaci, kterou jste určitě ještě nezažili. Těšíte se už? Nebojte se výzev a hlase se, ať už jste protřelí delegáti, nebo jste dnes workshopu poprvé.

Zažijte nové mezinárodní organizace v pohodlí vašeho Summitu! Zažijte minisimulace!

ŠIMON PRESSER

Rada bezpečnosti – UNSC

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Představení UNSC
- Přednáška k I. bodu agendy
- Seznámení se s prací delegátů
- Jednáací hra „Případ odporného udavače“

Začít, ať už s čímkoliv, není nikdy lehké. Ale jsou to právě začátky, na které se ještě dlouho vzpomíná a které otevírají dveře budoucnosti. V těchto chvílích začíná pro mnoho mladých delegátů Pražský studentský summit a pro patnáct z nich začíná jejich kariéra coby velvyslanců v Radě bezpečnosti OSN.

POPRVÉ A S ODVAHOU

Není se ale třeba ničeho obávat. Ačkoliv nebudeme začínat žádným ořukáváním, naši delegáti budou mít přesto na svém prvním přípravném setkání dosti času se rozdýchat. Předtím, než se společně pustí do řešení závažných krizí ohrožujících globální bezpečnost a stabilitu, čeká je seznámení

se s celým předsednictvem UNSC, které je bude na jejich dlouhé cestě provázet. Nenásilnou formou (doufejme!) delegáti během úvodní ice-breakingové aktivity prozradí i něco o sobě. Seznámí se i s podobou, fungováním a pravomocemi skutečné Rady bezpečnosti OSN, stejně jako s letošními tématy jed-

nání. Aby toho nebylo málo, také si vyslechnou zajímavou přednášku přizvaného hosta, analytika Asociace pro mezinárodní otázky Jana Kužvarta, k prvnímu bodu agendy – hrozbě Islámského státu. Co je tato teroristická organizace vlastně vůbec zač? Čeho chtějí dosáhnout? Jak čelit její ofenzivě? Pokusíme se

přiblížit k odpovědím na všechny tyto a mnohé další otázky.

LENOŠIT NEBUDEME

Aktivně se zapojí pochopitelně i delegáti. Jistě se úspěšně vypořádají s nastíněnými úkoly a výzvami, které je čekají v průběhu ročníku. Odnesou si užitečné informace o zdrojích a tvorbě stanovisek a pokusí se především společně rozlousknout záluďný problém slavného „Případu odporného udavače“, kde, coby ministři přechodné vlády, rozhodnou o osudu přísluhovačů bývalého totalitního režimu.

Rada bezpečnosti OSN je bezpečyby v mnohém unikátní orgán, který má výjimečné pravomoci a působnost. Ale jak praví klasik – s velkou mocí přichází i velká zodpovědnost. Nezbyvá než doufat, že se naši delegáti se všemi nástrahami jejich účasti v Radě úspěšně a se ctí vypořádají. Už není na co čekat – Summit je tu. Zažijte ho s námi!

DOMINIK PRESL

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Představení ECOSOC a OSN
- Rozvojové cíle tisíciletí
- Práce v regionech
- I. bod agendy: urbanizace

ECOSOC neboli Hospodářská a sociální rada byla zřízena Chartou OSN v roce 1945 za účelem diskuze nad mezinárodními ekonomicko-sociálními otázkami. Jeho nejdůležitějším úkolem je

v současné době kontrola plnění Rozvojových cílů tisíciletí. Rovněž spravuje a dále přerozděluje přibližně tři čtvrtiny celého rozpočtu OSN a řídí přidružené organizace a komise.

NA CO SE TĚŠIT

V letošním ročníku bude agendou Hospodářské a sociální rady urbanizace, hospodářský růst jako prostředek pro snížení chudoby a především pro rozvojové státy důležitá problematika boje proti HIV, AIDS a dalším nemocem.

PRVNÍ SETKÁNÍ

A jaká bude náplň prvního letošního workshopu? Hned na začátku se delegáti seznámí jak s předsednictvem, které je celým rokem v ECOSOC bude provázet, tak mezi sebou navzájem. Delegátům budou představeny hlavní funkce Hospodářské a sociální rady jakožto orgánu OSN a její role ve světové ekonomice a diplomacii. V krátké prezentaci budou delegáti obeznámeni s tématikou Rozvojových cílů tisíciletí, které vzešly ze Summitu

tisíciletí. Mezi klíčové body zde patří například zpřístupnění základního vzdělání pro všechny, snížení chudoby nebo omezení dětské úmrtnosti. Hraničním rokem pro naplnění těchto cílů má být rok 2015. Chvilí se budeme věnovat probírání jednacího řádu. A i v letošním roce nás čeká tzv. ekonomické okénko, které bude nedílnou součástí každého workshopu, a které opět seznámí delegáty s tím, jak správně používat určité ekonomické termíny. Dále bude podrobněji popsán první bod agendy - urbanizace, která je v dnešním světě velmi významným ekonomicko-sociálním fenoménem. Rozdělení do jednotlivých regionů nabídne delegátům možnost, najít si spojence, kteří by jim mohli pomoci prosadit jejich cíle. Letošní rok se ECOSOC zaměří na psaní projevu, a to nejenom v rámci obvyklých stanovisek. V závěru přijde na řadu hra Bludiště, která bude úplnou novinkou. A nebojte se, přes takto nabitý program dojde i na malou přestávku.

KRYŠTOF MÍŠEK

Rada pro lidská práva – HRC

Ačkoli jste určitě při pohledu na výsledky přijímacího řízení zajásali, že právě vám se podařilo probjovat se mezi ty nejlepší, v tuhle chvíli byste možná chtěli raději utéct. Cítíte se zmatení, nejistí a v hlavě si pořád opakujete: „Hlavně, ať se mě nikdo na nic neptá...?“ Zkuste si na chvíli představit ty sebejisté lidi kolem sebe, jak tu seděli poprvé a měli právě takový pocit jako v tuhle chvíli vy. Jak je to možné, že jsou teď tak v klidu a mohou mluvit před desítkami lidí bez větších potíží? Odpovědí je zkušenost. Čím více se

zapojíte, tím více si odnesete. Můžete proplout celým workshopem téměř nepovšimnutí, ale má to pak vůbec cenu?

O NÁS A O VÁS

Abyste se cítili mezi ostatními příjemně, je důležité se vzájemně před-

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Seznámení
- Představení HRC
- Lidsko-právní bingo
- Úvod do problematiky lidských práv

stavit. Jako první vám něco o sobě prozradí letošní předsednictvo Rady pro lidská práva a poté bude řada na vás, abyste o sobě řekli pár slov. Seznamování probíhá v rámci různých aktivit v menších skupinách, takže se nemusíte bát, že se budete představovat najednou desítkám cizích lidí.

HRC A JEHO AGENDA

Pro vás, kteří jste si vybrali právě Radu pro lidská práva, jsme si tento rok přichystali různorodá témata z oblasti základních práv, jako jsou svoboda pokojného shromažďo-

vání, ženská práva a v neposlední řadě problematika dětských vojáků. Je toho tedy hodně, co bychom měli řešit, a je proto důležité mít základní povědomí, co se týká jak teoretických podkladů, tedy dokumentů zajišťujících dodržování lidských práv, tak i praxe ve světě v minulosti i současnosti

CO NÁS DNES ČEKÁ

Po krátkém uvedení Rady je pro vás připravené lidsko-právní bingo, které vás dostane do obrazu a pomůže vám uvědomit si, co vlastně o lidských právech víte. Pokud zjistíte, že dosud nemáte úplně jasno, je právě pro vás ideální následující Úvod do lidských práv, který stručně postihne jejich historii a vývoj.

Následovat bude krátké shrnutí prvního workshopu a nastínění toho, co vás čeká příště. Doufáme, že odcházet již budete s hlavou vzhůru a příjemným pocitem smysluplně prožitého dne.

MICHAELA MATUŠKOVÁ

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

Jak zabránit tomu, aby zabíjející roboti ovládli svět? Kde najdu nejlepší informace o jejich počtu a jak přednést postoj mé země k tomuto tématu? Odpovědi na tyto otázky se dozvědí všichni delegáti DISEC, prvního a nejvýznamnějšího výboru Valného shromáždění OSN a také staronového orgánu Pražského studentského summitu.

Summit je nedocenitelný v tom, že se každý může naučit užitečné dovednosti, dozví se zajímavé informace a k tomu se seznámí s novými lidmi. V DISECU tomu samozřejmě není jinak. Delegáti navíc získají přehled o základech mezinárodního práva a o záludnostech obsažených ve strategických mezinárodně-bezpečnostních tématech. Delegáti si mohou být jisti, že se postupně naučí také zpracovávat příslušné odborné texty - včetně těch cizojazyčných, psát a formulovat stanoviska i vystupovat před ostatními, aby je poté „formální“ stránka nemohla brzdit v zápalu jednání. Začátky však mají být

volné a všichni potřebují svůj čas na „zorientování se“, budeme se proto k velkým tématům dostávat průběžně v celém ročníku.

Na prvním workshopu je hned úvodní část odpoledního úseku vyhrazena čistě pro seznamování,

rozkoukávání se a zjišťování vzájemných očekávání. V rámci úvodu je dobré si ujasnit i roli DISEC v OSN a na mezinárodním poli, což proběhne formou krátké přednášky.

Hned vzápětí nás čeká aktivita o na pohled banální a každodenní

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Role DISEC v OSN
- Seznamovací hra
- Práce se zdroji
- Jak psát stanoviska
- I. bod agendy: autonomní zbraňové systémy

činnosti. Jde o práci se zdroji a vyhledávání informací. Těšit se můžete na přednášejícího, který vyhledáváním informací systematicky odkrývá nepravdy na české politické scéně. Nalezené informace je nutné také nějakým způsobem sjednotit a formulovat, než budou představeny ostatním zástupcům ve výboru, proto následuje krátká přednáška na téma stanoviska.

Vrchol odpolední části bude patřit prvnímu odbornému tématu – zákazu autonomních zbraňových systémů. Co to je, jak je vhodné je využít a jak zabránit jejich zneužívání patří k otázkám obsaženým v závěrečné prezentaci.

VERONIKA SMĚLÁ

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Již počtvrté bude Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu přesvědčovat své delegáty, že je mnohem víc než jen památkovým ústavem. Ať už jste zkušený, nebo jste se ocitli na Summitu poprvé, v UNESCO vás česká půlrok nabitý zajímavými aktivitami a spoustou nových poznatků a dovedností.

Z REGIONU DO REGIONU

Po skončení regionálních seminářů proto seberte všechnu odvalu a vstupte do místnosti s nápisem UNESCO. I zde se hned ze začátku delegáti rozdělí do skupin podle regionů, už však nepůjde o přednášku, ale o jejich aktivní zapojení. Budou mít příležitost se lépe poznat se svým regionálním vedoucím z řad předsednictva i mezi sebou a zjistit názory svých sousedů na aktuální regionální události. Nejen méně zkušený řečníci tak ocení možnost vyzkoušet si mluvit a argumentovat před menším počtem kolegů, než se postaví před celé plénium. Cílem však nebude jen aktivně debatovat,

ale také naslouchat ostatním a na základě toho se pokusit o kompromis.

TROCHA TEORIE I PRAXE

Ke kvalitám skvělého delegáta by měly samozřejmě patřit i teoretické znalosti. V odpolední části vás proto nemine zajímavá přednáška o mezinárodních vztazích. Na ni bude

navazovat přednáška o UNESCO, díky níž se delegáti seznámí nejen s orgánem jako takovým, ale dozví se i o aktuálních konfliktech na jeho půdě a vývoji vztahů mezi členy.

Na programu prvního workshopu sice nebude klasické jednání, delegátům to ale nemusí být líto, protože následující aktivitou bude vyjednávací hra. Během ní budou

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Regiony
- Mezinárodní vztahy v teorii i praxi
- UNESCO jak ho neznáte
- Tři příběhy
- I. bod agendy: Nová eugenika

mít delegáti možnost svými argumentačními schopnostmi dospět ke kompromisu v oblasti, kde žádné stoprocentně správné odpovědi neexistují. Nebude chybět ani krátké představení prvního bodu agendy, a sice nové eugeniky. Jedná se o poměrně komplexní téma a od delegátů bude vyžadovat pečlivou pozornost. Pro usnadnění práce na stanoviscích totiž bude nutné pochopit základní terminologii v této oblasti.

Jménem celého předsednictva UNESCO vám přeji úspěšné vstoučení do nového ročníku Pražského studentského summitu!

ANNA GANTNEROVÁ

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Představení UNEP
- Globální změny klimatu
- Primární zdroje energie
- Jak psát stanoviska

Pokud vás zajímá prostředí, ve kterém všichni žijeme, tak jste na půdě Programu OSN pro životní prostředí na správném místě. V tomto orgánu se vedou diskuze o globálních tématech a vznikají mezinárodní dohody a celosvětovým dopadem. Dohody,

které mohou zlepšit život milionům obyvatel naší planety. Nebo naopak život lidí mohou výrazně zhoršovat. Záleží na tom, jaké zájmy v danou chvíli převáží. Bude mít navrch environmentalismus? Nebo zvítězí jeho odpůrci? A jak do jednání promluví velké mezinárodní firmy a organizace? To vše bude záležet na vás.

CO NÁS DNES ČEKÁ?

Odpolední část prvního přípravného setkání bude přímo nabitá informacemi. Neznamená to však, že si ji neužijete. Hned u úvodu

se dozvíte, co od Summitu během programu v našem orgánu očekávat. Víte, jaký bude program všech pěti workshopů? Víte, co je cílem těchto sobotních setkání? Víte, co se vlastně dělá na konferenci? To vše a mnohé další se dozvíte. Protože jste se stali součástí Programu OSN pro životní prostředí, je dobré znát obecný vývoj environmentální politiky, důvody které vedly k založení UNEP nebo důležité milníky od jeho vzniku. Představíme vám také letošní téma – změny klimatu. Víte, proč k nim dochází? Jsou pro lidstvo hrozbou? A dochází k nim

vůbec? Dostanete i prostor o tomto populárním tématu diskutovat a představit svůj názor ostatním.

ZDROJE ENERGIE – OTÁZKA PRO BUDOUCNOST

Jak jste si jistě všimli jedním z témat, která se letos budou projednávat, jsou primární zdroje energie. Velká část odpoledního programu bude tomuto tématu věnována. Představíme vám různé zdroje energie, které lidstvo využívá a jejich silné a slabé stránky. Budeme diskutovat o tom, který zdroj má budoucnost a který je naopak zdrojem minulosti. Během celého odpoledne se nebojte zapojovat, diskutovat, polemizovat a ptát se. Tady nejde o to, říkat správné odpovědi jako ve škole. Během odpolední části bude i prostor pro krátké seznámení se s ostatními delegáty. UNEP je však na Summitu nejpočetnějším orgánem, nezoufejte proto, když si nebudete po dnešním dni pamatovat všechny své kolegy.

JAN HLAVÁČEK

Světová obchodní organizace – WTO

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Úvodní hra „WTO kufr“
- Teorie mezinárodního obchodu v historickém kontextu
- Představení WTO
- Jak psát stanoviska
- I. bod agendy: domácí subvence v zemědělství

S vypracováním stanovisek souvisí i používání zdrojů, takže si řekneme, jaké zdroje je vhodné používat a jaké naopak nikoli. V poslední řadě se zmíníme o základních pravidlech e-mailové komunikace, která se osvědčí i v životě mimo Summit.

A CO DÁL?

Na téměř úplném závěru workshopu si dáme trailer (úvodní mini-přednášku) na první bod agendy, a tím jsou domácí subvence v zemědělství. Tento trailer slouží především k základní orientaci v tématu, aby se našim ministrům lépe pracovalo s background reportem a jinými zdroji.

PETRA MACKŮ

První workshop je tady a s ním přichází již devátá simulace Světové obchodní organizace na Pražském studentském summitu. Předsednictvo poctivě připravovalo koncepci tohoto ročníku a nyní konečně dojde k setkání s našimi novými ministry. Na co se můžete těšit?

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

V odpolední části se spolu všichni seznámíme a „prolomíme ledy“ znalostně-zábavnou hrou WTOkufr. Až se této hry nabažíme a uvolníme

počáteční nejistotu či nespělost, tak se zlehka vrhneme do práce.

MEZINÁRODNÍ OBCHOD JE ZÁKLAD

První přednáška bude na téma teorie mezinárodního obchodu v historickém kontextu. Tento úvod do problematiky by měl našim ministrům osvětlit základní pojmy a principy fungování mezinárodního obchodu, a to poněkud jednodušší a zábavnější formou, než tomu je v knížkách či přednáškách na vysoké škole.

WELCOME TO THE WTO

V další části přípravného setkání se podíváme pod pokličku samotné Světové obchodní organizaci, jejímu vývoji, základním principům a vůbec tomu, jak funguje.

STANOVISKA A JINÉ RADOSTI

V této části setkání si budeme povídat o velice praktických věcech, které se s námi potáhnou celý ročník. Stanoviska rozebereme doslova „odshora dolů“, ukážeme si oficiální šablonu a vzorové stanovisko.

Model NATO

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Ice-breaking activities
- Introduction of NATO
- Introduction to the geopolitics and law
- Debate: purpose of NATO in the 21st century

situation in Ukraine. Only 28 of you proved to deserve a seat in the North Atlantic Council and thus the right to debate on the mentioned issues.

But don't be mistaken, Model NATO will not be just about conducting discussions on these topics.

NEW EXPERIENCES

Among other things, you will get a chance to enhance your English and learn how real diplomats speak while debating on different issues. This way you will improve your vocabulary and speaking skills which will be of use in your future life. Similarly to the last years we will invite renowned guests who will answer your questions and talk about their experiences. Nevertheless, in order to get the most of the debates and simulations, emphasis will be placed on home assignments such as position papers that will help you to widen your knowledge of given topics.

What is, however, the most important thing you will gain in this

model are the contacts. Many long-lasting friendships arise as you meet people with the same or similar interest and enthusiasm.

YOU CAN DO IT!

The Model NATO can give you immensely much only if you take an active part during the workshops. You will enjoy discussing interesting topics, meet new friends, debate with interesting people and improve many of your skills. So let's start this, don't be shy and raise your voices!

Do the honorable delegates already know what the priority of their state is?

ADÉLA JIŘIČKOVÁ

Have you ever dreamed of becoming a delegate of your favorite country and try how the negotiations between the countries work? If you answer

is affirmative, then Model NATO is one of the best places to be at. This year the state of affairs in Afghanistan will be discussed as well as NATO-Russia relations and

Model EU

Evropská unie, ekonomický a politický kolos, je jedinečným výsledkem integračního procesu na starém kontinentu. Má své odpůrce i zastánce a jeho fungování je neustále předmětem nejrůznějších analýz a diskuzí. Model EU, nejmladší člen rodiny Pražského studentského summitu, umožňuje svým delegátům zabývat se z pozice členů Rady EU reálnými problémy evropského, tedy jejich vlastního, prostředí, a rozhodovat o osudech 500 milionů občanů EU.

A JAK TO BUDE VYPADAT?

V průběhu pěti přípravných setkání a čtyř konferenčních dnů, se budou účastníci v barvách svých států učit pracovat s informačními zdroji, aby získali argumentační střelivo do nadcházejících jednání. Budou pilovat své vystupování a rétorické dovednosti. Také budou mít možnost dozvědět se, jak vlastně Rada EU funguje. Jisté odlišnosti od jiných orgánů nalezneme například v procesu hlasování, kde prostá většina mnohdy nestačí a kde

kromě počtu států svou roli hraje také počet obyvatel. Můžeme tedy hovořit o jakémisi dvojím způsobu schvalování.

SPOLU U JEDNOHO STOLU

Úderem třinácté hodiny usedne v místnosti vyhrazené Modelu Evropské unie osmadvacet vysokoškolských studentek a studentů. Dnes poprvé. Pro většinu z nich to bude premiéra nejen v rámci Modelu EU, nýbrž udělají své první krůčky na jevišti Summitu jako ta-

PROGRAM I. WORKSHOPU

- Seznamovací hra
- Přednáška o jednacím řádu
- Cvičné jednání

kového. Pouze několik účastníků již má nějakou předchozí zkušenost.

Dnes odpoledne nás tedy čeká především představení a seznamování, k němuž dojde formou (snad) zábavné hry. Ovšem seznámit se mezi sebou nestačí. Nutností je též poznat nejlepšího přítele každého delegáta, kterým je samozřejmě jednacím řád. K základnímu seznámení s tímto dokumentem, bez něhož by se z jednání stala divočina srovnatelná se sibiřskou tajgou, také dojde. A protože jedním z hlavních cílů Summitu je rozvíjet argumentační a rétorické dovednosti účastníků, zakončíme dnešní den zkušebními jednáními. A jaké bude jeho téma? To je překvapení, nicméně rozhodně se není čeho bát.

JAKUB MAZANEC

DOPORUČUJEME

AKCE

Zájemcům o studium v zahraničí můžeme doporučit besedu se zástupkyní kanadského velvyslanectví a s absolventy kanadských univerzit (6. 11., Městská knihovna v Praze; www.mlpcz). Než se však zaměříte na svou zářnou a růžovou budoucnost, je třeba se nejprve důkladně seznámit se svou minulostí. Tento cíl si klade za svůj výstava *Z místa, kde žijeme* o obětech zvláště komunistického režimu (29. 10. – 29. 11., Langhans – Centrum člověka v tísni, www.clovekvtsini.cz). Raději než minulost toužíte vykreslit portrét naší současnosti? Více informací k debatě o krizi evropské identity najdete na webových stránkách Knihovny Václava Havla (www.vaclavhavel-library.org), kde se tato debata uskuteční již 5. 11. Studentům vysokých škol připomínáme univerzitní kolo projektu *Staň se na den tvůrcem evropské politiky*, které se uskuteční ve dnech 28. - 30. 11. v Brně. Více informací naleznete na webových stránkách pořádající Asociace pro mezinárodní otázky (www.amo.cz).

FILM

LÉČBA DĚJIN (ČESKO, 2013, REŽIE: VÍT JANEČEK)

Tento autorský dokumentární film se vydává po stopách odkazu Františka Kriegla, lékaře, organizátora, politika, komunisty, chartisty a idealisty, který v srpnu 1968 jako jediný člen ÚV KSČ vystoupil proti invazi „spřátelených vojsk“, když nepodepsal tzv. Moskevské protokoly. Po něm pojmenovaná Cena Františka Kriegla je udělována těm, kteří nemají strach se postavit systému a nekapitulují pod systematickým tlakem mocnějších subjektů. Film se dotýká životních příběhů čtyř laureátů ceny – občanského aktivisty a anarchisty Jakuba Poláka, jezuitu Františka Lízny, bojovnice proti korupci a senátorky Aleny Dernerové a bývalého ředitele Fondu životního prostředí a jednoho z hlavních aktérů „kauzy Drobil“ Libora Michálka. Film končí smutnou historickou paralelou – i dnes je systém často vyosen mimo normu a v některých případech můžeme najít podobnosti s obdobím normalizace.

LITERATURA

TEORIE MEZINÁRODNÍCH VZTAHŮ PETR DRULÁK

Útlou Teorii mezinárodních vztahů od Petra Druláka, toho času náměstka ministra zahraničních věcí, měl v ruce snad každý student tohoto oboru. Představuje totiž stručné a čtivé shrnutí prazákladních poznatků o tom, jak se smýšlení o mezinárodních vztazích vyvíjelo a jaké mělo dopady na praxi. Čtenář, který si pozorně nastuduje, v čem spočívá a jak probíhal nekonečný svár mezi liberály a realisty (okořeněný o příspěvky dalších myšlenkových tradic jako třeba konstruktivismu), si tak bude moci i názory Druláka coby náměstka zasadit do širšího intelektuálního kontextu a uvědomit si, že, ač s nimi nemusí souhlasit (což ostatně platí i pro autora této recenze), nejsou výsledkem čiré ničemnosti jejich původce, ale zkrátka jiného názoru na způsob, jak udělat svět méně špatným a nebezpečným místem.

Vítězná přijímací esej Modelu OSN

KOMENTÁŘ

Zahraničněpolitické priority Francouzské republiky

„OSN bude srdcem našich mezinárodních aktivit. Francie převezme svou plnou zodpovědnost plynoucí z pozice stálého člena Rady bezpečnosti a to tím, že vloží veškerou svou moc, kterou na mezinárodní scéně má, k tomu, aby sloužila míru, respektu k lidským právům a všeobecnému rozvoji.“ Tato slova prohlásil Francois Hollande, momentální francouzský prezident, tři měsíce před zvolením do nejvyššího úřadu v zemi. Od té doby dělá francouzská vláda mnoho proto, aby prezidentův slib naplnila, ne však vždy byla její snaha ověřena vavříny vítězství. Samotná francouzská zahraniční politika se týká hlavně dvou oblastí, Evropské unie a Afriky, kde se jedná hlavně o bývalé francouzské kolonie.

Co se Evropské unie týče, Francie s nástupem nového prezidenta ztratila svého nejbližšího spojence Německo a přeorientovala se spíše na sociálně demokratické státy, jakým je například Itálie. Kombinace stagnující ekonomiky, jejíž výsledky jsou ve srovnání se SRN prachbídné, a snižující se podpory kroků prezidenta Hollanda mezi francouzským obyvatelstvem, zhoršují vyhlídky na to, že bude prestiž Francie v rámci EU obnovena. Příkladem ztráty francouzského vlivu na dění na evropské scéně je i chování francouzské vlády v případě sankcí uvalených na Rusko kvůli konfliktu na Ukrajině. Francie si sice prosadila, aby nebyl Radou EU poškozen prodej lodí třídy Mistral ruskému námořnictvu, snesla se však na ni vlna kritiky ze stran vrcholných politiků i občanské společnosti. Francouzská administrativa proto prodej zastavila, vrátila zpět a znovu zastavila. Její kredit byl tímto lavírováním narušen ještě více.

Vnímání výsledků zahraniční politiky Francie je téměř opačné, pokud se zaměříme na druhou zmíněnou oblast. Ať už šlo o rozsáhlou vojenskou intervenci v Mali v roce 2011, která zachránila tento stát před rozpadem, či prosincové vyslání kontingentu do Středoafričské republiky, je jasné, že ač došlo oproti minulému vedení Francie k zásadnímu omezení vměšování se do záležitostí nezávislých států, Francouzská republika stále zůstává „policistou“ Afriky, prakticky jedinou velmocí, která je schopna a hlavně ochotna v Africe intervenovat.

Mimo obě výše zmíněné oblasti stojí prostor, který však žádná velmoc nemůže opomenout. Tímto místem je oblast Blízkého východu. Francie byla jedním z největších zastánců intervence v Sýrii a přesto, že není pro francouzskou vládu pozemní útok na pořadu dne, stejně zastává vůči syrské vládě naprosto nekompromisní postoj. V posledních dnech se vojensky zapojila do leteckých útoků na organizaci Islámský stát na území Iráku. Francie však nevyloučila možnost rozšíření bombardování cílů pod kontrolou IS i na území Sýrie. Samotná občanská válka probíhající na území Syrské arabské republiky je extrémně nebezpečná i pro samotnou bezpečnost ve Francii. Podle posledních odhadů v bojích proti syrskému diktátorovi Bašáru al-Asadovi stojí necelá tisícovka francouzských občanů, což z Francie dělá největší základnu zahraničních bojovníků bojujících v Sýrii ve všech státech Evropské unie. Vážnost situace dokazuje i poprava francouzského občana uneseného z Maroka, zvýšený výskyt vojáků v ulicích Paříže, nebo vznik legislativy umožňující omezit pohyb francouzských občanů vracějících se ze Sýrie či Iráku.

Závěrem je nutno se vrátit k úvodu zmíněné podpoře demokracie a lidských práv. Ať už šlo o světově ojedinělé odsouzení genocidy Arménů či podporu nezávislosti Kosova, Francie byla téměř vždy ve své historii jedním z největších podporovatelů mírového soužití národů, založeném na respektu a vzájemné spolupráci. Snad se na tom v nejbližší budoucnosti nic nezmění.

Nebyli jste si letos jistí, co přesně se od vás v přijímací esejí očekává? Zajímá vás, co jsme u nich letos doopravdy oceňovali a co podle nás odlišuje dobrou esej od skvělé? Chcete na sobě do příště zapracovat? Pak vás jistě zaujme krátký komentář k vítězné esejí delegace Francie.

Esej francouzské delegace je zajímavá a nabitá informacemi od začátku až do konce. Její úvod nás zaujal svou nevyšedlou podobou, esej totiž začíná citací. Ta zde není umístěna pouze pro efekt, nýbrž obsahuje relevantní informace k tématu, a v esejí se na ni dále navazuje. Autoři následně řeší, kam se zahraniční politika Francie především orientuje, a vybírají si k analýze tři oblasti, které jsou pro ni klíčové (EU, Afriku a Blízký východ). Autoři se správně rozhodli nesnažit se postihnout úplně všechny oblasti francouzské zahraniční politiky, v opačném případě by totiž museli věnovat každé z nich pouze omezený prostor. Esej se velmi dobře čte, je poměrně podařená i po stylistické stránce a nejsou v ní žádné gramatické chyby. Hodnotitelský tým obzvláště ocenil snahu autorů o objektivní hodnocení a popis. Použili kvalitní a velmi rozmanité zdroje a nepsali esej na poslední chvíli, což je vidět i na tom, že navzdory tomu, že o pouhé dva znaky nevyužili předepsaný limit, práce nepostrádá dobrý úvod i závěr a není utnuta uprostřed myšlenky. Obecně je na esejí vidět čas, který prací na ní autoři strávili, když se ji snažili udělat co nejlepší. To je jednou z věcí, kterou u přijímacích esejí oceňují hodnotitelské týmy napříč ročníky a od které se můžete odrazit, až budete psát další esej.

ZA TÝM HODNOTITELŮ
JUDITA ZELBOVÁ

Přijímací řízení XX. ročníku

	Model OSN	Model NATO	Model EU
Uchazečů	472 ve 126 delegacích	40	43
Přijato	279 v 76 delegacích	28	28

Strhněte tu zeď!

Během druhé části letošního roku si připomínáme postupný pád komunistických režimů ve střední a východní Evropě. V seriálu, který bude v Chronicle vycházet, se podíváme na pád komunismu netradičně – optikou slavnějších i méně slavných projevů z „obou stran barikády“.

V České republice si spojujeme pád komunismu s listopadem 1989 – sametová revoluce by v nás bez znalosti kontextu mohla vyvolat dojem, že byl pád komunismu záležitostí několika týdnů a šlo o proces iniciovaný výhradně zdola. Československo bylo ve skutečnosti jednou z posledních zemí, kde se tuhý režim udržoval. Postoj KSČ k přestavbě (perestrojce) vystihuje dobový vtip, v němž Bůh oznámí Reaganovi, Gorbačovovi a Husákovi, že za tři dny zničí svět. Reagan v tom vidí dobrou a špatnou zprávu: Bůh skutečně existuje, ale uvolilo se

tzv. jednání u kulatého stolu, které skončilo v dubnu 1989 dohodou, podle níž byl znovuoobnoven Senát, do kterého se volilo demokraticky, a pluralitní soutěži bylo přenecháno též 35 % mandátů ve Sněmu. V Maďarsku, podle některých údajů nejzadluženější zemi tehdejšího světa, začal konec režimu nejpozději v listopadu 1988, kdy se stal premiérem reformní komunisty Miklós Neméth. Ten mimo jiné otevřel maďarsko-rakouské hranice, čímž spustil úprk Východoněmců do Spolkové republiky Německo. A tím se dostáváme k události, od které 9. října uplynulo 25 let, pádu Berlínské zdi. A ta nás

notu, která je nutným předpokladem soutěživé ekonomiky, a to individuální svobodu, srovnej Robert Nisbet – Politický konzervatismus: sen a realita). Názory na domácí reformy Reagana a Thatcherové se dnes výrazně liší, ale to, že novým vyzbrojováním prohloubili ekonomickou krizi východního bloku, je téměř jisté. Michail S. Gorbačov, který se stal generálním tajemníkem ÚV KSSS v roce 1985, odpověděl na krizi liberalizační kampaní, kterou předestřel v knize Přestavba a nové myšlení pro naši zemi a pro celý svět.

Právě v ovzduší perestrojky a glasnosti (otevřenosti – další Gorbačovova reformní idea, která hlásala větší transparentnost v řízení státu) přijel Ronald Reagan v roce 1987 do Západního Berlína – přesněji se tam krátce zastavil na cestě na summit skupiny G7 v Benátkách. Prezident hovořil před

prezidenta Richarda von Weizsäckera, který řekl, že dokud zeď stojí, je německá otázka nedořešena: „Dokud je tato brána zavřená, dokud stojí tato zeď, není to jen německá otázka, ale otázka svobody pro celé lidstvo.“ Vzpomněl oslavy čtyřiceti let od vyhlášení Marshallova plánu a poukázal na západoněmecký Wirtschaftswunder – ekonomický vzestup v poválečné době. „Stejně jako může svoboda kvést jen tehdy, když je novinářům vyhrazena svoboda slova, může prosperita nastat jen tehdy, když mají zemědělci a obchodníci svobodu ekonomickou,“ řekl Reagan v souladu se svým ekonomicky liberálním přesvědčením. Připomněl, že v 50. letech Nikita S. Chruščov slíbil Západu, že ho pohrbí, dnes však Západ dosáhl dosud nevidaného stupně prosperity, zatímco Východ pro sebe nemá ani dost jídla.

www.year1989.pl

mu zničit za tři dny svět. Pro Gorbačova jsou to hned dvě špatné zprávy: nejenže Bůh opravdu existuje, ale aby toho nebylo málo, spustí za tři dny apokalypsu. Husák soudruhům z ÚV oznámí dvě dobré zprávy: Gorbačov není Bůh a za tři dny končí perestrojka. Parametry vtipu má i fakt, že byla v září 1989 oznámena emise nové stokoruny, na níž bezejmenné úderníky nahradil sám Klement Gottwald. Vtip to ale není.

Ve skutečnosti rozhodující okamžiky pádu komunismu probíhaly dříve: už v srpnu 1988 byl Lech Walesa pozván do Varšavy na

zase přivádí k prvním ze slavných projevů, o nichž si budeme povídat: Reaganovu berlínskému provolání z 12. června 1987: „Strhněte tu zeď!“

Ronald Reagan se stal prezidentem roku 1981 a po jistém oteplení Carterovy éry vyhlásil tvrdý kurz vůči komunismu. V tomto našel spolekyni v britské premiérce Margaret Thatcher. Ideologicky si velmi dobře rozuměli, oba jsou považováni za zastánce nové pravice (nebo alespoň za politiky jí výrazně ovlivněnými), nedávno zformované syntézy sociálního konzervatismu a ekonomického liberalismu (klasičtí konzervativci totiž neměli zrovna v lásce hod-

Braniborskou bránou, za níž v té době v bezprostřední vzdálenosti stála Berlínská zeď. Na počátku se odvolal na jiného prezidenta, proslulého svým berlínským projevem, Johna F. Kennedyho. „My, američtí prezidenti,“ řekl Reagan, „přijíždíme do Berlína, protože je naše povinnost promluvit zde na tomto svobodném místě.“ Na Kennedyho navázal i užitím německé věty, zatímco Kennedy řekl „Ich bin ein Berliner!“ (Jsem Berlíňan!), Reagan použil jiné úderní heslo: „Es gibt nur ein Berlin!“ – Berlín je jenom jeden. Následně parafrázoval západoněmeckého

„Svoboda vede k prosperitě, svoboda nahrazuje starou nenávisť mezi národy mírem, svoboda vítězí,“ pokračoval plynule tok Reaganových myšlenek. A hlásá-li dnes sovětské vedení liberalizaci, jen jenom jediná možnost, co udělat s Berlínem: „Pane Gorbačove, otevřete tuto bránu. Pane Gorbačove, strhněte tu zeď!“

O dva roky později se Reaganovo přání vyplnilo. Československé vedení to sledovalo s nelibostí a snad i věřilo, že se dějinný proces jejich zemi vyhne. O tom už ale přišť.

MICHAL ZIKMUND

Damoklův meč nad UNSC?

Stálíci Pražského studentského summitu je šeptanda vrcholící v předvečer závěrečné konference o záhadné rezoluci, která nestálým členům Rady bezpečnosti (UNSC) pomůže překonat veto členů stálých. Řeč je o rezoluci Valného shromáždění 377 A (V) z roku 1950, kterou Valné shromáždění (UNGA) schválilo pod všehájkajícím názvem „Uniting for Peace“.

Důvodem přijetí rezoluce byla situace v Radě bezpečnosti, která vlivem protestní nepřítomnosti SSSR sice schválila vojenskou pomoc Jižní Koreji v korejské válce, nicméně návrat SSSR, a to dokonce na pozici předsednické země, vedl k zablokování UNSC. Spojené státy proto iniciovaly zmíněnou rezoluci Valného shromáždění, kde SSSR nemohl uplatnit právo veta. Výsledkem byl dokument, který umožňoval Valnému shromáždění, aby v případech zablokování jednání UNSC vetem stálého člena mohlo svolat krizovou schůzi. Schůze by byla svolána do 24 hodin od chvíle, kdy by generální tajemník obdržel žádost od většiny členů OSN, nebo na základě hlasování 9 členů UNSC. Hlasování Rady bezpečnosti by bylo v tomto případě považováno pouze za procedurální, a veto by tedy nebylo možné použít. Valné shromáždění v tomto zvláštním režimu pak může členským státům dávat doporučení

ohledně kroků nutných pro ochranu míru nebo pro jeho obnovu.

OD SOVĚTSKÉHO SVAZU AŽ K USA

V minulosti bylo krizové zasedání svoláno desetkrát. Opakovaně se jednalo o otázce Blízkého východu, ale i o sovětském zásahu v Maďarsku v roce 1956, invazi do Afghánistánu nebo o jihoafrické okupaci Namibie. V posledním zmíněném případě UNGA členským státům doporučilo režim apartheidu v JAR izolovat, ukončit s ním veškerou komunikaci a materiálně podpořit namibijské povstalce. Paradoxem zůstává, že přestože rezoluce byla namířena proti Sovětskému svazu, poprvé byla použita proti Francii a Spojenému království během Suezské krize. Právě z pera Valného shromáždění, namísto od Rady bezpečnosti, tak vzešla vůbec první peacekeepingová mise v historii OSN. Proti svému iniciátorovi, Spojeným státům, rezoluce použita nikdy ne-

byla, ač se o tomto kroku diskutovalo v souvislosti s americkou invazí do Iráku. Podle předsedy UNGA Jana Kavana se ale američtí diplomaté nechali slyšet, že schůze k řešení operací v Iráku by Spojenými státy byla pokládána za namířenou přímo proti USA, což by mělo pro navrhovatele nepřijemné následky.

dokumentem budou řídit, mohou bez obav z porušení mezinárodního práva přijmout sankce proti narušiteli míru, nicméně Valné shromáždění je k tomu nemůže přinutit. Vydáváním dalších, sice radikálních, ale ignorovaných rezolucí, se jen více podlomí víra v mezinárodní řád a oslabí se obraz

www.un.org

VÝZNAM REZOLUCE

Význam tohoto dokumentu spočívá ve faktu, že Valné shromáždění se přihlásilo k finální odpovědnosti za udržení míru a bezpečnosti, což z textu Charty OSN přímo nevyplývalo. Na druhé straně si musíme uvědomit, že jsou to státy UNSC, které v drtivém množství případů vykonávají rozhodnutí pro udržení míru podle kapitoly 7 Charty. Druhou slabostí dokumentu je stále přetrvávající doporučující charakter rezolucí UNGA. Státy, které se

OSN jako garanta kolektivní bezpečnosti. Rada bezpečnosti se sice může pomoci „Uniting for peace“ vypořádat s patovou situací mezi stálými členy, ale zároveň odhalí své největší slabosti. Nezapomínejme ani na fakt, že předání agendy Valnému shromáždění situaci samo nevyřeší. Proto přejme modelové Radě bezpečnosti úspěšná jednání a minimum hlasovacích patů.

MICHAL ŘÍHA

SUMMIT ALUMNI

JAKUB HEJSEK - Spoluzakladatel Pražského modelu Spojených národů

Jakub Hejsek, současný člen Správní rady Asociace pro mezinárodní otázky, nám přiblížil, jak vypadala simulace jednání Spojených národů před dvaceti lety a co tehdy vedlo skupinu patnácti studentů k tomu, aby ji vůbec založili.

Jak byste porovnal aktuální podobu projektu s tím, jak vypadal před dvaceti lety?

Když se tehdy konal první ročník, tak mohlo být v organizačním týmu jen okolo 15 lidí. Dnes už je projekt mnohem profesionálnější, a to ve všech aspektech. Myslím si, že když bude Summit pozorně sledovat, jaká témata a instituce lidi zajímají, tak po něm neustále bude poptávka.

Měli by podle vás vznikat další podobné alternativy klasického vzdělávání?

Studenti by měli mít možnost vybírat si z palety různých rozvojových vzdělávacích aktivit. Dělat, co je zajímavé, učit se způsobem, který jim vyhovuje a který je především dovede k tomu, že si něco z toho, co se naučí, zapamatují. Způsob učení, kdy si můžeš na věci šáhnout, spoluvytvářet je, je vždy lepší než ten, kdy se pustí prezentace a ty jsi nucen pasivně poslouchat.

Co vás motivovalo k založení modelu? Jak probíhala vaše další činnost ve vedení?

Já osobně jsem se do organizování simulace pustil spíše ze zvědavosti. V dalších ročnících jsem si už začal stanovovat cíle, chtěl jsem projekt posunout dál. Vyzkoušel jsem si, jak se dostat ze startovní fáze do fáze expanze. V druhém ročníku jsem se stal součástí úzkého jádra organizačního týmu, kde už se probírala témata: jaké výbory simulovat, jakým tématům se věnovat, jak projekt zajistit finančně a jak zlepšit PR projektu. Čtvrtý ročník pak přinesl kompletní oddělení organizační části od programové, tedy logistiky od tematické náplně.

Pomohly vám zkušenosti, které jste získal při práci v sekretariátu, v následné kariéře?

Ano, na těchto zkušenostech jsem stavěl po celou svou kariéru až dodnes. Po asi čtvrtém ročníku, kdy mi bylo kolem 20 let, jsem měl již zkušenosti s organizováním akce pro 300 lidí. Zlepšil jsem se v angličtině, byl jsem v kontaktu se zahraničními ambasádami a partnery. Získal jsem organizační schopnosti a naučil se pracovat v kolektivu. To, co se ostatní na vysoké škole učili z učebnic, jsem já zažíval. Podle mě se podstatná část standardního studia dá zhmotnit v práci v sekretariátu.

Experience VIMUN!

Five chairs of the Prague Student Summit decided to refresh their delegate memory and participate in the Vienna International Model United Nations. Read more to find out what is “MUNing” really about!

Raising your placard high, noting what your fellow delegates have to say but mostly already phrasing sentences in your head. For in no more than few seconds the floor will be yours. The mixture of anxiety and excitement that foregoes every attempt to make a valid point in the discussion is something all distinguished delegates can relate to. Yet chairs often fail to recall what it once felt like having forty doubtful eyes fixed at their every move – many of them have simply sat on the other side of the barricade for too long.

In August, five of your chairpersons decided to make sure they do not forget how to play the game of

diplomats and went back to basics – back to their delegate years. Vienna International Model United Nations was the perfect place to undergo such adventurous transformation.

THE IDEA OF “MUNING”

Students have been training their negotiation skills in authentically simulated committees ever since the foundation of the first Model United Nations in the United States, which occurred shortly after the real organization, was established. To its great advantage, VIMUN takes place at the very heart of the UN Office in Vienna, annually hosting about 250 students from more than 40 different nations. Much like the

Prague Student Summit, Vienna International MUN is also getting ready for its 20th birthday in the fall of 2014.

WHAT OF IT?

It is fair to say that the core objective of all UN simulations remains more or less the same. However, gathering the courage to sign up for one of the MUNs equips you with something immensely valuable – the ability to compare. After having debated atomic energy, international law or economic remedies in Vienna, London, Istanbul or Boston, you will not only make friends among some of the most inspiring people you can possibly imagine but also get the necessary perspective to critically reflect on your work in Prague.

We made use of this opportunity and after four days of intense ne-

gotiations in VIMUN committees called it a tie between Prague and Vienna. We agreed that our efficient and perfectly organized registration system can pad the pure chaos at VIMUN registrations on the shoulder and say “there there”. On the other hand, the VIMUN best delegate trophies really are much cooler than the Summit diplomas. And triumphant beverages can be poured inside!

DARE TO EXPERIENCE MUN!

Vienna is thus off the list. But our MUN voyage is soon to be continued in Oxford. And we hope to see many of you around the world as you also decide to experience what it feels like to negotiate beyond the city walls of Prague.

TEREZA RASOCHOVÁ

BROADER HORIZONS

No Bins in Taiwan

I've had a word with Cindy Lin, 24 years old girl born in Taipei, Taiwan, multicultural country which has a unique nature and interesting and changeable history but which is also struggling with some serious problems. We debated mostly UNEP topics, partly touched ECOSOC agenda too. How much are Taiwan citizens concerned about environmental issues? See below.

Most of Taiwan's primary energy comes from import, predominantly from oil, the majority of which is shipped from the Persian Gulf and Western Africa. Does it concern people in Taiwan? Has the government debated energy security?

Most Taiwanese people know that raw materials for power generation are mainly imported and energy is usually generated via thermal method, which can cause serious air

pollution. Unfortunately, most people seemed to be indifferent to this issue even though these facts are well-known. Furthermore, the government contributes to the abuse of energy by imposing preferential treatment, regulation and taxation on heavy industries to support further economic development.

But after the eruption of Fukushima nuclear disaster, everyone started to be more concerned about nuclear power and the issue of energy generation was finally dis-

cussed. The government debated (mainly) about nuclear energy security as well since the disaster; however, they still support the fourth nuclear power plant construction, even though the public is against it.

Would you prefer to replace nuclear power with green energy?

If the energy shortage situation in Taiwan was under control, I would definitely like to use more of green energy instead of original petrochemical way of energy generation. It is said that Taiwan has a potential of using wind power. However, several Taiwanese environmental groups mentioned that it can also damage the coastal ecosystems. So, until now, it remains a moving and important topic for Taiwanese people.

I've heard that you have nearly no bins around city and that you just put all your garbage into waste containers at your homes. Why is it so?

I think it is due to the implementation of „The Per Bag Trash Collection Fee Policy“ in the end of 2000. Since people need to pay more for trash, some of them decide to take out their own trash and throw it into the public trash bins. To prevent

this, the government decreased the amount of trash bins on the street.

Taiwan also has problem with food security. It currently produces just 32 % of its own food. Is the government doing something to increase Taiwan's food self-sufficiency?

I do not know about food self-sufficiency issue in Taiwan but recently there are a lot of problems in food security. The government does not fulfil its duty to provide good food-production environment (might be because of the bribes) and Taiwanese people are either too nice or too naive – they keep supporting those problematic food producers as long as they have some sales after the chaos is resolved.

Would you buy an electronic vehicle? Is there a potential in Taiwan to increase their number?

As far as I know, an electronic vehicle is not cheap and its working period is quite short. In addition, the gasoline is cheap in Taiwan compared to other countries. I think the proper and well-organised public transportation system would be better way how to reduce the carbon dioxide emissions.

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní
partner

Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz